

ЮГОЗАПАДЕН
УНИВЕРСИТЕТ
„НЕОФИТ РИЛСКИ“

www.swu.bg

БЮЛЕТИН № 15

2024

ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ

Обществено здраве

Албена МАРКОВСКА

Логопед в свой частен логопедичен кабинет „Дъга“, гр. Сандански
Магистър „Логопедия“

Албена Марковска винаги е знаела, че иска да работи в сферата на здравеопазването и това е причината първото ѝ висше образование да бъде с биологична насоченост – учи специалност „Екология“ в ПУ „Паисий Хилендарски“.

С течение на времето, запознавайки се с логопедията като наука, в нея се заражда непреодолимо желание да навлезе в нейните дебри и да я изучава. Минават години, през които няколко пъти поглежда условията за следване в университет, където обаче е отбелязан четиригодишен курс на обучение в редовна форма. Така заживява с мисълта, че копнежът ѝ ще остане една силно желана, но несбъдната мечта. Да, но когато човек силно иска нещо, то тогава цялата Вселена му помага страстта да се превърне в реалност. Така в един прекрасен майски ден, в случаен разговор, тя научава, че приятелката ѝ не само изучава тази специалност, но дори завършва първи курс от магистратурата си по логопедия в Софийския университет.

„Разговорът продължи в друга посока – споделя Албена, – но вече нищо не чувах и не помня от него. Единствената ми мисъл беше насочена към това да проверя магистърските програми и изискванията за кандидатстване. Затворих телефона, цяла вечер проверявах и сравнявах предлаганите магистърски програми по логопедия във

всеки университет, изискванията за кандидатстване, но това, което истински ме вълнуваше, беше програмата и дисциплините, които се изучават. Моего първоначално усещане за тази специалност бе, че тя по-скоро се доближава до медицинските науки и по-малко до педагогическите. От друга страна, знаех, че Югозападният университет е може би един от първите университети, в които започва да се изучава и преподава. Разглеждах и сравнявах отделните дисциплини, какъв е хорариумът им, имат ли практически часове, как и къде се водят. В крайна сметка се оказа, че програмата и предметите, които се преподават и изучават в Югозападния университет „Неофит Рилски“, напълно отговарят на очакванията ми. Изненадата ми бе още по-голяма, когато прочетох, че притежават собствена база за провеждане на практическите занимания, което тогава никой друг университет не предлагаше.

Трета причина да избира ЮЗУ беше фактът, че специалност „Логопедия“ е във Факултет „Обществено здраве, здравни грижи и спорт“, на едно ниво с парамедицинските науки, а не във Факултета по педагогика с педагогическите науки. И не на последно място, нещо изключително важно, лекционният материал се преподава почти изцяло в събота и неделя, което е важно за хората, които работят и учат.

Албена се свързва със съответния учебен отдел, откъдето се информира за срока, начина и резултатите от кандидатстването: **„Дойде заветната дата, позвъних отново в учебен отдел. От там любезна дама ми обясни, че приемът започва и ако съм решила, мога да си подам документите и да изчакам класирането.“** Естествено, документите са подготвени и тя ги изпраща, както споделя **„още преди да приключи разговорът“**. Проверява класирането на първата възможна дата, плаща семестриалната такса и споделя: **„Започна едно от най-силните ми преживявания.“** Спомня си, че подаването на документите и плащането на таксата се случва изцяло по електронен път, което е от огромно значение за пестенето на време и средства. В началото на есента приключението наречено „В света на логопедията“ стартира с лекции, учене, тестове за междинно оценяване, писане на курсови работи и изпитни тестове. И така всеки семестър по 8-9 дисциплини: **„Учех денонощно, четях огромен брой статии и странична научна литература, пишех и разработки. Но всичко това си заслужава и не бих го пропуснала за нищо на света. Всяка статия, всяка книга отваряше и продължава да отваря нови прозорци, нови врати в знанието за тази необятна специалност.“**

Албена осъзнава, че биологичното ѝ образование, в чийто лекционен и практически курс на обучение е изучавала подробно в продължение на два или повече

семестъра дисциплини като анатомия и физиология на човека и генетика, е огромен плюс, предимство и база за надграждане.

Тя обогатява и специализира знанията, които вече е придобила, усъвършенства уменията и компетенциите си, което е стабилна основа да продължава напред и нагоре. Но това не е единствената причина да се движи леко, комфортно и с разбиране през учебния материал: **„Основната причина за това са невероятно ерудираните, знаещи, можещи и раздаващи искрата, която са трупали като знания цял живот, преподаватели. Всички те раздаваха сърцата, душите и практическите си знания на всеки от нас. Караха ни, провокираха ни да търсим, да мислим, да анализираме и на база на познанията си да стигаме до правилни заключения, като по този начин засилваха трайността на знанията. Никога, никой от тях не си е позволявал просто да чете или да декламира лекцията си и с това да приключи часа. За тази всеотдайност искам да им кажа „Благодаря Ви! За мен бе чест, удоволствие и гордост да бъда Ваш студент! Респект и уважение за труда, който полагате ден и нощ!“**

Естествено, Албена осъзнава, че това не може да стане, ако срещу тях стоят спящи, незаинтересовани лица с „празни погледи“. Колегите, с които има удоволствието да премине през това приключение, са личности не по-малко търсещи, знаещи, можещи и най-вече любопитни към всичко, свързано с логопедията.

Така курсът на обучение преминава с много положителни емоции, усърдно четене, „ровене“, търсене, писане и провеждане на различни изследвания. Албена финализира обучението си с изследване, описано в дипломна работа. Завършва курса си на обучение с отличен успех. Отлични оценки получава също на учебната практика и на дипломната работа.

На защитата на своята дипломна работа е поканена да стане докторант в катедра „Логопедия“. Познавайки вече упорития и решителен характер на Албена, това вероятно ще се случи, когато „отвори следващата врата“ от своето пътуване в света на логопедията.

„В началото на обучението – спомня си Албена – мисълта ми беше ангажирана с въпроса „Уча само за удоволствие или искам и да практикувам?“ Отговорът дойде много бързо по нормален, естествен път, когато започнаха практическите занимания и стартирах реално работния процес в базата на ЮЗУ. Тогава се сблъсках с първите деца и възрастни с дефицити, видях как хората търсят помощ за един по-нормален и качествен начин на живот, как родители искат децата им да бъдат самостоятелни хора и чух майка да обяснява в коридора на детето си, че двете неща, от които няма да се откаже и то няма смисъл „да се пазари“ с нея, са посещенията при логопед и уроците по английски език. Видях реални резултати от работата на логопедите (в случая студенти и преподаватели) при млади хора, прекарвали инсулт, при деца, загубили способността да разбират и говорят в резултат на получена вследствие на катастрофа черепно-мозъчна травма и много други случаи. Тогава взех окончателно решение, че аз знам, мога и най-вече искам да практикувам тази благородна професия. Аз искам и ще направя всичко по силите си да приложя всички знания в работата си като логопед.“

Така още по време на следването си Албена започва да се подготвя за това свое решение. Купува обзавеждане и се оборудва с необходимите за практиката инструменти. Прави и продължава да подготвя собствени помощни материали, които използва в работата си с деца. Започва да работи и в

частен кабинет, където прилага знанията и натрупва практически опит. Преминува през допълнителни курсове за повишаване на квалификацията, цели се към по-добра, по-точна диагностика и адекватна последваща терапия.

В крайна сметка реализира желанието си да има частна практика и да се радва на *„повече усмихнати деца и родители, които виждат, оценяват и споделят силата на логопеда и неговото значение“.*

За име на кабинета си избира „Дъга“ и това съвсем не е случайно, както се обосновава тя: *„За мен възрастните и децата са многопластови, многолики, многоцветни като цветовете на дъгата. Всички са цветни, ярки, наситени с емоции, чувства и неограничени възможности на тялото, мозъка и духа. Всеки може да сътвори чудеса, когато си мислим, че възможност няма. Вярвам, че стават чудеса, защото ги виждам всеки ден!“* Към днешна дата Албена работи като логопед в своя частен логопедичен кабинет. Стреми се да продължава да повишава знанията и практическите си умения с поне две допълнителни сертифицирани обучения на година. Ходи по конференции, където среща професионалисти и обменя знания от практиката с други колеги, коментират специфични казуси и нови методи, прийоми и техники за работа. Поддържа контакти с други работещи специалисти – логопеди, психолози, кинезитерапевти, невролози и никога не се притеснява да се консултира с преподавателите си при необходимост.

„Благодаря за всички емоции и страсти, с които ме дарихте! – завършва емоционално Албена. – Ако мога, пак ще избира Югозападния университет и невероятния екип от преподаватели! Те ми дадоха и дават всичко, те ме накараха да повярвам, че имам крила, че мога да летя, да създавам и давам, а не да съм просто наблюдател. С респект, уважение и благодарност!“